

for er vi også glade for, at der er opbakning til Enhedslistens ændringsforslag om, at ordet sikkerhedsprocedure udskiftes med ordet forholdsregler, fordi det også viser den anden vej.

Vi synes også, det er et godt eksempel, vi har set fra Århus Kommune, hvor man har sikret sig, at der rykkes ud inden for 1 time, hvis der kommer anklager om seksuelt misbrug, så man straks kan få afklaret, om der er noget om mistanken eller ej. Hvis der ikke er noget grundlag for mistanken, skal man som medarbejder og forældre ikke gå rundt i uvished og utryghed, og vi håber, at det også kommer til at indgå i det, regeringen har tænkt sig at lægge frem på et tidspunkt: man skal ikke kun fokusere på forebyggelse for at sikre, at der ikke er nogen børn, der bliver krænket, men også fokusere på, at der skal være gode muligheder alle de mange, mange, mange steder, hvor der ikke finder krænkelser sted. Vores ønske om at beskytte de få, der bliver krænket, må ikke komme til at ødelægge dagligdagen for alle de andre de rigtig mange steder, hvor der heldigvis ikke finder nogen krænkelser sted.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 og 4 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til behandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes, debatten her i dag har vist, ganske som hr. Helge Adam Møller var inde på i sit indlæg, at desværre går der ofte megen tid i Folketinget med at diskutere procedurer og med at smådrille hinanden om årsagen til det ene eller det andet. Indimellem kan man faktisk godt forstå, at de mennesker, der måtte følge debatten i Folketingssalen, hvad enten det er på tv, i radioen eller fra tilhørerpladserne, ryster på hovedet af, hvad det egentlig er, vi politikere går rundt og laver.

Vi har i dag skullet diskutere et beslutningsforslag fra Socialdemokratiet om udarbejdelse af

en national handlingsplan, men langt den meste tid af diskussionen er gået med at diskutere, hvem der har ejerskabet til en sådan national handlingsplan. Jeg må blankt erkende, at jeg simpelt hen synes, det er for sølle. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi ikke bruger tiden på at diskutere den politiske substans frem for at bruge meget, meget, meget tid på at diskutere procedurer.

Jeg kan forstå, at der er flere partier, der har tænkt sig at stemme ja til dette beslutningsforslag, og jeg vil gerne indlede med at citere fra de første tre linjer af beslutningsforslaget:

»Folketinget opfordrer regeringen til i indeværende samling at udarbejde en national handlingsplan til beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug«.

Hvis man stemmer ja til denne meget væsentlige centrale sætning, vil man altså have regeringen til at udarbejde en handlingsplan; men som det er fremgået meget, meget, meget klart, både af diskussionen under førstebehandlingen og andenbehandlingen her i dag, er regeringen i fuld gang med det. Der er ikke noget med, at regeringen først skal til det, og det vil altså sige, at hvis man i dag vælger at stemme ja, mener man åbenbart, at der skal udarbejdes mere end én national handlingsplan for beskyttelse af børn.

Kl. 14.30

Endnu værre bliver det, når man ser på, hvordan forløbet har været i denne sag. Jeg kan godt forstå, at hr. Per Dalgaard har meget stor forvirring over, hvad baggrunden og bevæggrunden egentlig er for flere af Folketingets partier, som åbenbart har et meget stort hastværk med at få beslutningsforslaget her andenbehandlet.

Der står i de afsluttende bemærkninger:

»Dette beslutningsforslag bør opfattes som et oplæg til en samlet og bred diskussion af, hvordan vi bedst beskytter børn mod seksuelt misbrug.«

Alligevel vælger flere partier i Folketinget her i dag ikke at afvente den nationale handlingsplan, der allerede er under udarbejdelse; ikke at afvente de mange gode initiativer, som kommer, efter at problemet er blevet diskuteret med de mennesker, der har fingeren i jorden hver eneste dag. Næh, der er rent faktisk partier her i Folketinget, som er mere optaget af, at det er dem, der skal bestemme, hvad dagsordenen skal være, og det synes jeg ærligt talt er meget, meget, meget beklageligt.

Jeg havde haft fuld forståelse, hvis fru Sandy Brinck og andre, der er optaget af denne sag, havde sagt: Nu afventer vi den nationale hand-